

КРВАВА БАЈКА

Било је то у једној земљи сељака
на брдовитом Балкану,
умрла је мученичком смрћу
чета ђака
у једном дану.

Исте су године
сви били рођени,
исто су им текли школски дани,
на исте свечаности
заједно су вођени,
од истих болести сви пелцовани,
и сви умрли у истом дану.

Било је то у једној земљи сељака
на брдовитом Балкану,
умрла је мученичком смрћу
чета ђака
у једном дану.

А педесет и пет минута
пре смртог трена,
седела је у ђачкој клупи
чета малена
и исте задатке тешке
решавала: Колико може
путник ако иде пешке...
И тако редом.

Мисли су им биле пуне
истих бројки,
и по свескама и школској торби
бесмислених лежало је безброј
петица и двојки.

Прегршт истих снова
и истих тајни,
родољубивих и љубавних,
стискали су у дну џепова.

И чинило се сваком
да ће дуго,
да ће врло дуго
трчати испод свода плава,
док све задатке на свету
не посвршава.

Било је то у једној земљи сељака
на брдовитом Балкану,
умрла је мученичком смрћу
чета ђака
у истом дану.

Дечака редови цели
узели се за руке
и са школског задњег часа
на стрељање пошли мирно,
као да смрт није ништа.
Другова редови цели
истог часа се узнели
до вечног боравишта.

Десанка Максимовић